

Hella Kuipers
schrijfcoaching
cursussen

Heldenreis Nieuwsbrief nr. 1 jrg. 1 mei 2009

Actueel

op 16 mei 2009 opent het Heerenveense Schrijfcafé haar deuren. Kom en schrijf mee!

Nu doen:

Internetcursus Valkuilen. Ga aan de slag met je eigen specifieke problemen of volg ze allemaal zodat je weet dat er in elk geval technisch niets meer aan je verhalen mankeert.

Schrijfoefening van de maand:

welke metafoor zie jij voor het leven of jouw leven? Bijvoorbeeld:

- touw met kaartjes eraan of knopen erin
- kaars die opbrandt
- cycli van de natuur
- een reis (weg, trap, doolhof)

Schrijf een stuk over hoe jij je leven ziet, en waarom. Het mag ook een gedicht zijn, en maak er vooral ook een illustratie bij.

Schrijfcitaat van de maand:

'Schrijven komt voort uit zwijgen, angst, verlegenheid en uit een misschien wel bovenmatig ontwikkelde afkeer van onechtheid, vooral de eigen onechtheid. Fictie komt voort uit het verlangen naar de waarheid.' (Connie Palmen, I.M., blz. 30)

Schrijfboek van de maand:

Het allereerste schrijfboek dat ik kreeg was **Hoe Schrijf Ik Een Kort Verhaal** van Damon Knight. Ik kon toen nog niet bevroeden dat dit het allereerste zaadje van mijn schrijfcarrière zou zijn. Ik stond op het punt om als vrouw-van te verhuizen naar verre buitenland,

en stond in principe open voor alles wat ik daar zou kunnen doen om mezelf zinvol bezig te houden, en anderen misschien ook.

Vrij spoedig kwam het schrijven bovendrijven. Ik schreef een maandelijkse column in het tijdschrift voor expats, en genoot van de complimenten die ik kreeg van wildvreemden. Van vrouw-van (zo'n kleurloos mens dat zich vooral door het bakken van overheerlijke taarten een plaatsje veroverd) werd ik schrijver. Dat kon niemand me meer afnemen. Ik las het schrijfboek door, maar kon er nog niet veel mee. (Ik spreek nu van 18 jaar geleden.) Veel problemen was ik nog niet tegengekomen: de dingen die ik schreef, gingen vanzelf. Achteraf zie ik, dat ik te gauw tevreden was. Wat ik toen schreef, doorstaat nu de toets van mijn kritiek niet meer.

Wat me wel meteen raakte, en wat me een leven lang is bijgebleven, is het concept van het onderbewuste en zijn rol bij het schrijven. Hoe, zonder dat je weet waarom, betekenisvolle details een verhaal binnensluipen. Hoe je erop kunt vertrouwen dat wanneer je zegt: 'Ik moet een stuk schrijven over dat-en-dat onderwerp,' het onbewuste altijd op tijd met de beginzin komt. Voor de rest is het een zeer concreet boek, dat goed vertaald is, en van nederlandstalige voorbeelden voorzien.

Een goede raad uit dit boek: 'Eén ding moet je beslist niet doen: kennis voorwenden die je niet hebt.' (blz. 34)

Column van de maand

Photoshop is mijn grote hobby (schrijven is geen hobby meer, maar passie, werk, baan, zin-van-het-leven). Ik blader door gemaakte foto's tot ik een vind die me op dat moment aanspreekt. Geen schrijfveer maar een fotoveer, ik moet er iets mee doen.

Vaak laat ik –zoals dat moet bij schrijfveren- mijn handen het werk doen. Ze proberen alle verschillende knopjes van het programma uit, als mijn hart opveert laat ik het resultaat staan, vind ik het niets dan is control-z zo gedaan. Er ontstaan abstracte sprookjes of sprookjesachtige schilderijtjes. Ik zet poes tussen de vlinders of tover een zonsondergang om tot een magische grot.

Soms probeer ik bewust iets tot uitdrukking te brengen. Dat kan zijn als illustratie bij een gedicht – waarbij de ingrediënten dus aanwezig zijn – of als zelfstandig "kunstwerk." Tussen aanhalingstekens omdat ik niet weet of dit als "kunst" mag worden aangemerkt, zomaar wat zitten rommelen op de computer.

In bovenstaande foto heb ik tot uitdrukking willen brengen wat Parijs met me deed, toen ik er vorig jaar – na bijna 30 jaar – terugkeerde. De eindindruk was niet positief: ik ervoer de stad als een steenwoestijn, en met de mensenmassa's voelde ik geen contact. Als te schrill ingekleurde ansichtkaarten domineerden Eiffeltoren en Sacré Coeur het beeld

dat de toeristenmenigten mee naar huis moesten nemen. Ik heb een foto gemaakt van het bordje *Avenue de Selves* omdat me dat zo leuk leek voor bij mijn lessen over het ontwikkelen van personages. Nu, tijdens het maken van deze collage, stond het meer voor de eenzaamheid die ik ervoer. Iedereen loopt er zijn eigen "weg van het zelf" en contact is er nauwelijks.

Net als schrijven kan beeldend werken jezelf aan jezelf verduidelijken. Het belangrijkste contact dat een schrijver nodig heeft.

Krantenkniptel als schrijfveer

Elk verhaal van maximaal 1000 woorden kan na overmaking van €20 ter correctie worden opgestuurd, ook buiten een cursus om.

Blijf schrijven!
Hella Kuipers